

The Psychology of Exile

Based on an article by Rav Ari Kahn "Feeling Small"

Source 1: Talmud Ta'anit 29a

<p>On the Ninth of Av it was decreed that our fathers should not enter the [Promised] Land... And it is further written, 'And the entire congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night.' Rabbah said in the name of Rabbi Yochanan: That night was the night of the Ninth of Av. The Holy One, blessed be He, said to them: 'You have wept without cause, therefore I will set [this day] aside for a weeping throughout the generations to come.'</p>	<p>בְּט' בְּאָב נִגְזַר עַל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ לְאֶרֶץ... וּכְתִיב, (בַּמִּדְבָּר יֵד) "וַתִּשָּׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלֵילָה הַהוּא", וְאָמַר רַבָּה [אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן], אוֹתָהּ הִלְלִיחָה לֵיֵל ט' בְּאָב הָיָה. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתֵם בְּכִיתֶם בְּכִיָּה שֶׁל חֲנָם, אֲנִי אֶקְבַּע לָכֶם בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת.</p>
--	--

Source 2: Ramban, Bamidbar 14:1

<p>Now our Rabbis have said:⁸⁰ <i>Taanith 29a</i>. ["That day was the ninth of Av. Said the Holy One, blessed be He:] "They wept for no good reason; therefore I will establish [that day as one for] weeping throughout their generations."⁸¹ <i>The First and Second Temples were destroyed on the ninth of Av, the anniversary of the night when the people wept without cause. Many subsequent misfortunes also befell the Jewish people on that day.</i> But I do not know from what allusion in this section [of the Torah] the Rabbis deduced this interpretation. It is, however, a clearly-expressed verse [in the Book of Psalms]: <i>Moreover, they scorned the desirable Land, they believed not His word. And they murmured in their tents, they hearkened not unto the voice of the Eternal. Therefore He swore concerning them, that He would overthrow them in the wilderness, and that He would cast out their seed among the nations, and scatter them in the lands.</i>⁸² <i>Psalms 106:24-27.</i></p>	<p>(א) וטעם ויבכו העם בלילה ההוא - ואמרו רבותינו (תענית כט א) הם בכו בכיה של חנם ואני אקבע להם בכיה לדורות. ולא ידעתי מאיזה רמז שבפרשה הוציאו זה. אבל מקרא מלא הוא (תהלים קו כד - כז), וימאסו בארץ חמדה ולא האמינו לדברו וירגנו באהליהם ולא שמעו בקול ה' וישא ידו להם להפיל אותם במדבר ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות.</p>
--	--

Source 3: Tehilim 106

They made a calf in Horev, and worshipped the molten image. Thus they changed their glory for the likeness of an ox that eats grass! They forgot God who had saved them, who had done great things in Egypt; Wondrous works in the land of Ham, and awesome things by the Red Sea. Therefore he said that he would destroy them, had not Moshe, his chosen one, stood before him in the breach, to turn away his wrath, lest he should destroy them. And they despised the pleasant land, they did not believe his word; And they murmured in their tents, and did not listen to the voice of God. And he lifted up his hand against them, to make them fall in the wilderness; **And to make their seed fall among the nations, and to scatter them in the lands.**

(יט) יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחָרֵב וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְמַסַּכָּה: (כ) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכָל עֵשָׂב: (כא) שָׁכְחוּ אֶל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֻלוֹת בְּמִצְרַיִם: (כב) נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרְאוֹת עַל יַם סוּף: (כג) וַיֹּאמֶר לְהִשְׁמִידָם לֹאִי מִשָּׁה בְּחִירוֹ עָמַד בְּפָרָץ לִפְנֵי לְהַשִּׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְׁחִית: (כד) וַיִּמְאַסּוּ בְּאֶרֶץ חַמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: (כה) וַיִּרְגְּנוּ בְּאֶהְלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל ה': (כו) וַיִּשְׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בְּמִדְבָּר: (כז) וּלְהַפִּיל זֶרְעָם בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת:

Source 4: Talmud Yoma 9b

Why was the First Temple destroyed? Because of three [evil] things which prevailed there: idolatry, and immorality, and bloodshed... But why was the Second Temple destroyed, seeing that in its time they were occupying themselves with Torah, [observance of mitzvot, and the practice of charity? Because therein prevailed hatred without cause. That teaches you that groundless hatred is considered as of equal gravity to three sins, idolatry, immorality, and bloodshed, together

מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים... אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים.

Source 5: Beit Halevi Shmot 12:43

כי שמענו חרפה זה י"ז בתמוז שנעשה העגל, ... זה תשעה באב ששבו המרגלים, כי באו זרים על מקדשי ה' זה חורבן ראשון וחורבן שני, דהני שני חורבנות היו משרשי שני החטאים האלו, **בית ראשון היה מניצוץ חטא העגל ובית שני היה מבחינת חטא מרגלים**

Source 6: Rashi Shemot 32:5-6

ויאמר חג לה' מחר - ולא היום שמא יבא משה קודם שיעבדוהו זהו פשוטו. ומדרשו בויקרא רבה דברים הרבה ראה אהרן ראה חור

AND CALLED OUT ... TO-MORROW IS A FESTIVAL TO THE LORD — to-morrow, not to-day, for he hoped that Moses might return before they would worship it (the calf). This is the plain meaning of the verse. The Midrashic explanation of it in [Leviticus Rabbah 10:3](#) (— it supplies an object to the verb וירא —) is: Aaron saw many things; he saw Hur, his sister's son, who

From the biblical account of the incident of the spies, we cannot understand why future generations were so forcefully impacted by this particular sin, committed by a particular generation in very particular circumstances.

Source 8: Bamidbar Ch. 13

And they returned from surveying the Land after forty days. And they went and came to Moshe, and to Aharon, and to all the congregation of the People of Israel, to the wilderness of Paran, to Kadesh; and brought back word to them, and to the entire congregation, and showed them the fruit of the Land. And they told him, and said, 'We came to the land where you sent us, and surely it flows with milk and honey; and this is its fruit.' Nevertheless the people who live in the land are strong, and the cities are walled, and very great; and moreover we saw the children of Anak there. The Amalekites live in the land of the Negev; and the Hittites, and the Yevusites, and the Amorites, live in the mountains; and the Canaanites live by the sea, and by the side of the Jordan. 30. And Calev quieted the people before Moshe, and said, 'Let us go up at once, and possess it; for we are well able to overcome it. 'But the men who went up with him said, 'We are not able to go up against the people; for they are stronger than we. And they slandered the land which they had surveyed to the People of Israel, saying, 'The land through which we have traveled to survey, is a land that eats up its inhabitants; and all the people that we saw in it are men of great stature. And there we saw the Nefilim, the sons of Anak, who come from the Nefilim; and we were in our own sight as grasshoppers, and so were we in their sight.

(כה) וַיָּשׁוּבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם: (כו) וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל כָּל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְּבַר פָּאֲרָן קְדֻשָּׁה וַיָּשִׁיבוּ אוֹתָם דְּבַר וְאֵת כָּל הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֵת פְּרִי הָאָרֶץ: (כז) וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָזְנוֹ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֶה פְרִיָּהּ: (כח) אֲפֹס כִּי עַז הָעַם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלַת מְאֹד וְגַם יְלָדֵי הָעֵינֶק רָאִינוּ שָׁם: (כט) עַמְלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: (ל) וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֵת הָעַם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ: (לא) וְהָאֱנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל הָעַם כִּי חָזַק הוּא מִמֶּנּוּ: (לב) וַיּוֹצִיאוּ דְבַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אַכְלֵת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל הָעַם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מַדּוֹת: (לג) וְשָׁם רָאִינוּ אֵת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֵנַק מִן הַנְּפִילִים וְנָהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֹן הָיִינוּ בְעֵינֵיהֶם:

Ch. 14.....

(א) וַתִּשָּׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעַם בְּלִילָה הַהוּא: (ב) וַיֵּלְנוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל הָעֵדָה לוֹ מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בְּמִדְבַר הַזֶּה לוֹ מִתְּנוּ: (ג) וְלָמָּה? קוֹזֵק מִבֵּיאוֹ אֲתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בְּחָרֵב נְשִׁינוּ וְטַפְנוּ יִהְיוּ לְבָז הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִמָּה: (ד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה:

And the entire congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night. And all the People of Israel murmured against Moshe and against Aharon; and the whole congregation said to them, Would God that we had died in the land of Egypt! or would God we had died in this wilderness! And why has God brought us to this Land, to fall by the sword, that our wives and our children should be prey? Would it not be better for us to return to Egypt?' And they said one to another, Let us choose a chief, and let us return to Egypt.

**How Moshe describes the nation's reaction in Sefer Devarim:
Source 9a): Devarim Ch. 1:27**

וַתִּרְגְּזוּ בְּאֶהְלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאֵת ה' אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת אֶתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ:

You grumbled in your tents and said, "Because of God's hatred of us, He took us out of the land of Egypt to put us in the hand of the Emorites to destroy us."

9b) Rashi

You grumbled: You spoke slanderous words...

Because of God's hatred of us: In reality, He loved you, but you hated Him. A popular proverb says, "What is in your heart regarding your friend, [you imagine] is in his heart regarding yourself."

(כז) וַתִּרְגְּזוּ - לשון הרע, וכן (משלי יח, ח) דברי נרגון, אדם המוציא דבה בשנאת ה' אתנו - והוא היה אוהב אתכם, אבל אתם שונאים אותו. משל הדיוט אומר, מה דבלבך על רחמך מה דבלביה עלך:

Projection is a defense mechanism that involves taking our own unacceptable qualities or feelings and ascribing them to other people. For example, if you have a strong dislike for someone, you might instead believe that he or she does not like you. Projection works by allowing the expression of the desire or impulse, but in a way that the ego cannot recognize, therefore reducing anxiety.

Where do we see the above principle in action?

Source 10: Keli Yakar

ובתשעה באב היה מעשה המרגלים בו ביום נולדה מדת שנאת חנם בישראל כמו שנאמר (דברים א כז) ותאמרו בשנאת ה' אותנו הוציאנו וגו' פירש רש"י מה דבלבך על רחמך מה דבלביה עליך (ילקוט רמז תתה) כי המה סברו מאחר שכל אחד מהם שונא את חבירו כך מסתמא שונא אותם גם הקב"ה, ועוד מאחר שטעו לומר שהקב"ה שונא אותם בחנם אם כן ודאי טבע הענין מחייב זה שכל אחד ישנא את חבירו, ותהר צרה זו ותלד מדה רעה זו אשר החריבה בית ראשון ושני, כי בבית ראשון היה שנאת חנם בין נשיאי ישראל ובבית שני פשתה הנגע בין כל ישראל כדאיתא ביומא (ט ב)

R. Ari Kahn: The Jews' own fear and insecurity cause them to believe that the Land of Israel is unattainable; if this is so, God took them out of Egypt to die in the desert. *Ergo*, God must hate them. Of course, the opposite is the case: Because of His love for the Children of Israel, God took them from Egypt and would lead them to the Promised Land. In other words, the Jews hated God for no reason; this is what we call *sinat chinam* – groundless hatred.

Once we realize that the reaction of the people to the report of the spies was a case of projection, we are able to trace their distorted emotional and psychological state back to its source – the specific words used by the spies: While trying to dissuade the Jews from maintaining their course to the Land of Israel, the spies make a remarkable statement. It is this particular statement that immediately precedes the complaining and crying. It is this particular statement that contains *dibah*, the slander which the commentaries point to as the core of the sin. It is this statement which serves as the source of the Jews' emotional projection:

Source 11: Bamidbar Ch. 13

(לב) ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: (לג) ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

And they slandered the land which they had surveyed to the People of Israel, saying, 'The land through which we have gone to spy, is a land that eats up its inhabitants; and all the people that we saw in it are men of a great stature.

And there we saw the Nefilim, the sons of Anak, who come from the Nefilim; **and we were in our own sight as grasshoppers, and so were we in their sight.**

How did Israel's enemies view them? What did they compare Israel to?

Source 12: Bamidbar Ch. 22, the opening of Parshat Balak

וַיֵּרָא בָלָק בְּרֹצְפוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרֵי:

Balak son of Zippor saw all that Israel had done to the Amorites.

וַיִּגַר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיִּקַּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

Moab was alarmed because that people was so numerous. Moab dreaded the Israelites,

וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עִתָּהּ לְחַכּוּ הַקְהֵל אֶת־כָּל־סִבִּיבֹתֵינוּ כְּלַחֵד הַשּׁוֹר אֶת יֵרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בְּרֹצְפוֹר מִלֶּדֶד לְמוֹאָב בְּעֵת הַהוּא:

and Moab said to the elders of Midian, **“Now this horde will lick clean all that is about us as an ox licks up the grass of the field.”** Balak son of Zippor, who was king of Moab at that time

Source 13: Sefer Yehoshua Ch.1

וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי־אֲנָשִׁים יְדֹעֹתַי כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלְאָה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָל־יְשֻׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם:

She said to the men, “I know that the LORD has given the country to you, because dread of you has fallen upon us, and all the inhabitants of the land are quaking before you.

כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מֵי יַם־סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשָׁנִי מֶלֶכִי הָאֹמְרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלִעֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם:

For we have heard how the LORD dried up the waters of the Sea of Reeds for you when you left Egypt, and what you did to Sihon and Og, the two Amorite kings across the Jordan, whom you doomed.

וַנִּשְׁמַע וַיִּמָּס לְבַבֵּנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׂמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת:

When we heard about it, we lost heart, and no man had any more spirit left because of you; for the LORD your God is the only God in heaven above and on earth below.

Source 14: Talmud Gittin 55b

R. Yochanan said: ...The destruction of Jerusalem came through Kamtza and Bar Kamtza ...in this way. A certain man had a friend Kamtza and an enemy Bar Kamtza. He once made a party and said to his servant, 'Go and bring Kamtza.' The man went and brought Bar Kamtza. When the man [who gave the party] found him there he said, 'See, you tell tales about me; what are you doing here? Get out.' Said the other: 'Since I am here, let me stay, and I will pay you for whatever I eat and drink.' [The host] said, 'I won't.' 'Then let me give you half the cost of the party.' 'No,' said the host. 'Then let me pay for the whole party.' [The host] still said, 'No,' and he took him by the hand and put him out. Said the other [i.e., Bar Kamtza], 'Since the Rabbis were sitting there and did not stop him, this shows that they agreed with him. I will go and inform against them to the Government.' He went and said to the Emperor, 'The Jews are rebelling against you.' [The Emperor] said, 'How can I tell?' He said to him: 'Send them an offering and see whether they will offer it [on the altar].' So [the Emperor] sent with [Bar Kamtza] a fine calf. While on the way he made a blemish on its upper lip, or as some say on the white of its eye, in a place where we [Jews] count it a blemish but they [non-Jews] do not. The Rabbis were inclined to offer it in order not to offend the Government. Said R. Zechariah b. Avkulas to them: 'People will say that blemished animals are offered on the altar!' They then proposed to kill Bar Kamtza so that he should not go and inform against them, but R. Zechariah b. Avkulas said to them, 'Is one who makes a blemish on consecrated animals to be put to death?' **R. Yochanan remarked: Through the scrupulousness (or modesty) of R. Zechariah b. Avkulas our House has been destroyed, our Temple burnt and we ourselves exiled from our land.**

אמר רבי יוחנן... אקמץא ובר קמץא חרוב ירושלים. ההוא גברא - דרחמיה קמץא, ובעל דבביה - בר קמץא. עבד סעודתא, אמר ליה לשמעיה, זיל אייתי לי קמץא. אזל אייתי ליה בר קמץא. אתא, אשכחיה דהנה יתיב, אמר ליה, מכדי ההוא גברא - בעל דבבא דההוא גברא הוא, מאי בעית הכא? קום פוק. אמר ליה, הואיל ואתאי, שבקון, ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא: [דף נו ע"א]. אמר ליה, לא! [אמר ליה], יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתך. אמר ליה, לא! [אמר ליה], יהיבנא לך דמי כלה סעודתך. אמר ליה, לא! נקטיה בידיה, ואוקמיה ואפקיה. אמר, הואיל והווי יתבי רבנן ולא מיחו ביה, שמע מינה, קא ניחא להו. איזיל, איכול [בהו] קורצא בי מלפא:

אמר ליה לקיסר, מרדו בך יהודאי. אמר ליה, מי יימר? אמר ליה, שדר להו קורבנא, חזית אי מקרבין ליה. אזל, שדר בגדיה עגלא תילתא. בהדי דקאתי, שדי ביה מומא בגיב שפתיים, ואמרי לה בדוקין שבעין - דוכתא דלדין הנה מומא, ולדידהו לאו מומא הוא. סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות. אמר להו רבי זכריה בן אבקיילס, יאמרו בעלי מומין קרבין לגבי מזבח? סבור למיקטליה, דלא ליזיל ולימא. אמר להו רבי זכריה, יאמרו מטיל מום בקדשים יהרג? אמר רבי יוחנן, ענותנותו של רבי זכריה בן אבקיילס החרבה את ביתנו, ושרפה את היכלנו, והגליתנו מארצנו.

Causes?

Source 15: Bava Metziah 30b

דאמר רבי יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה אלא דיני דמגזתא לדיינו אלא אימא שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין.

For Rabbi Yochanan said: Jerusalem was destroyed only because they gave judgments therein in accordance with Biblical law— But say thus: because they based their judgments [strictly] upon Biblical law, and did not go beyond the letter of the law.

Rav Kahn: The Chatam Sofer reconciles these seemingly divergent ideas: The masses were guilty of groundless hatred, while the rabbinic leadership was guilty of literalism, of judging according to the letter of the law: Bar Kamtza was guilty of groundless hatred, while Rabbi Zechariah was guilty of judging according to the letter of the law, a type of halachic stringency which led to spiritual paralysis The Chatam Sofer points out that Rabbi Zechariah's behavior in the case of the Emperor's offering was not an isolated incident...

Source 16: Tosefta Shabbat 16:7

Beit Hillel said, lift the bones and shells from the table; Beit Shammai said, remove the entire tray (or tabletop) and shake off the refuse. Zechariah ben Avkulas did not follow the opinion of Beit Shammai or that of Beit Hillel, rather he spat the bones out behind the couch. Rabbi Yosa taught, "The "modesty" of Rav Zechariah ben Avkulas burnt the Temple."

בית הלל אומ' מגביהין מעל השלחן עצמות וקלפין בית שמיי אומ' מסלק את הטבלה כולה ומנערה זכריה בן אבקיילס לא היה נוהג לא כדברי בית שמיי ולא כדברי בית הלל אלא נוטל ומשליך לאחר המטה אמ' ר' יוסה ענותנותו של ר' זכריה בן אבקיילס היא שרפה את ההיכל

Source 17: Rabbi Zvi Hirsch Chiyut commentary on Gittin

Because of the great "modesty" of Rabbi Zechariah ben Avkulas, he did not presume himself to be spiritually entitled or emboldened enough to rule in practical matters of law.^[17] He was afraid that people would suspect him controverting the halacha, and did not see himself as prominent enough to hand down rulings based on his own opinion (even) in these extenuating

ואולם מפני גודל ענותנותו של ר' זכריה בן אבקיילס לא הרהיב בנפשו עוז לעשות בזה הלכה למעשה וחשש שיחשדו אותו שעשה שלא כהלכה, ולא החשיב עצמו לגדול ולקבוע בדעתו להיות עושה הלכה למעשה ולתלות בהוראת שעה. וחישב כי הדבר נמסר רק לגדולי הדור. והוא אינו ראוי לזה

circumstances (of Bar Kamtza and the Emperor's offering). He thought only the really great Rabbis of the generation could make such decisions.... Therefore the word "modesty" is used, because he did not trust his own opinion. And that was the reason that the Temple was destroyed.

לעשות גדולות שלא כתורה ולתלות כי עושה למען לגדר גדר ולעמוד בפרץ. ומפני זה אמרו לשון ענוותנותו, היינו, במה שלא רצה לעמוד על דעתו זאת היתה הסיבה לחורבן הבית.

Source 18: Midrash Rabbah Eicha 4:3

It happened that a Jerusalemite once gave a dinner and instructed one of his household, 'Go and bring me my friend Kamtza'; but he went and invited Bar Kamtza who was his enemy. The latter entered and sat among the invited guests. When the host came in and found him among the guests, he said to him, 'You are my enemy, and yet you sit in my house! Get up and leave my house!' He answered, 'Do not put me to shame, and I will pay you the cost of what I eat.' He said to him, 'You will not recline at the meal!' He said to him, 'Do not put me to shame, and I will sit without eating or drinking anything'; but he replied, 'You will not recline at the meal!' He pleaded, 'I will pay the cost of the whole meal'; but the host said, 'Go away!' **Rav Zechariah ben Avkulas, who was present, could have prevented [the host from treating the man in this manner] but did not intervene.** Bar Kamtza at once left the house, and said to himself, 'They feast and sit in luxury; I will go and inform against them.'...Hence the popular saying: 'Because of the difference between [the names] Kamtza and Bar Kamtza was the Temple destroyed.' Rav Yose said: The "modesty" of Zechariah b. Avkulas burnt the Temple.

מעשה שהיה באדם אחד בירושלים שעשה סעודה אמר לבן ביתו לך והבא לי קמצא רחמי אזל ואיייתי ליה בר קמצא שנאיה עאל וישב בין האורחים עאל אשכחיה ביני אריסטירא אמר לו את שנאי ואת יתיב בגו ביתאי קום פוק לך מיגו ביתאי אמר לו אל תביישני ואנא יהיב לך דמי דסעודתא אמר לו לית את מסובה אמר לו אל תביישני ואנא יתיב ולית אנא אכיל ושתי אמר לו לית את מסובה אמר ליה אנא יהיב דמי כל הדין סעודתא אמר ליה קום לך **והיה שם ר' זכריה בן אבקולס והיתה ספק בידו למחות ולא מיחה** מיד נפיק ליה אמר בנפשיה אילין מסביין יתבין בשלוותהון אנא איכול קרצהון מה עבד הלך אצל השלטון אמר לו אילין קורבניא דאת משלח ליהודאי למקרבינהו אינון אכלין להון ומקרבין אחרנים בחילופייהו נזף ביה אזל לגביה תוב אמר ליה כל אילין קורבניא דאת משלח ליהודאי למקרבינהו אינון אכלין להון ומקרבין אחרין בחילופייהו ואם לא תאמין לי שלח עמי חד איפרכו וקורבניא ואת ידע מיד שאיני שקרן עד דאתיאי באורחא דמך איפרכו קם הוא בליליא ועשאן כולן בעלי מומין בסתר כיון שראה אותן הכהן הקריב אחרנין תחתיהון אמר ההוא שליחא דמלכא למה לית את מקריב אילין קורבניא אמר ליה למחר אתא יום תליתאה ולא קרבהון שלח ואמר למלכא ההוא מילתא דיהודאה קאמר קושטא קאמר מיד סליק למקדשה והחריבו הדא דבריאתא אמרין בין קמצא ובין בן קמצא חרב מקדשא אמר ר' יוסי ענוותנותו של ר' זכריה בן אבקולס שרפה את ההיכל ד"א מה היתה יקרותן לא היה אחד מהן מוליד חסר ובעל מום :